

Гл. 14.

14 го пѣши отъ градове-тѣ.] И като излѣзе
Иисусъ, видѣ народъ много, и смили ся
за тѣхъ, и исцѣли болны-тѣ имъ.

15 *и* А като станѣ вечерь дойдохъ учени-
ци-тѣ му и рекохъ: Пусто е място-то, и

врѣме-то вече минѣ; распустни народъ-тѣ,
да идѣтъ по села-та да си купягъ за яде-

16 ние. А Иисусъ имъ рече: Не имъ трѣба да
17 идѣтъ; дайте имъ вы да ядѣтъ. А тѣ му

казуватъ: Нѣмамы тuka освѣнъ петь хлѣба
18 и двѣ рыбы. А той рече: Донесѣте ми гы

19 тuka. И като повелѣ на народъ-тѣ да на-
сѣдятъ на трѣвж-тѣ, зѣ петь-тѣ хлѣба и

двѣ-тѣ рыбы, погледиши на небе-то, и згла-
гослови; и като прѣломи даде хлѣбове-тѣ

на ученици-тѣ, а ученици-тѣ на народъ-
20 тѣ. И ядохъ всички, и насытихъ ся; и ди-

гнахъ изостанѧло-то отъ укрухи-тѣ, два-

21 надесетъ коша пълни. А онѣзи които ядо-
хъ бѣхъ до петь хылады мѫжіе, освѣнъ же-

ны и дѣца.

22 И тозъ часъ принуди Иисусъ ученици-
тѣ си да влѣзатъ въ ладії-тѣ, и да идѣтъ

прѣди него отвѣдь, доклѣ распустне па-
23 родъ-тѣ. И като распустихъ народъ-тѣ, вѣз-

лѣзе на горѣ-тѣ на самѣ да ся помоли.

24 И като станѣ кѣсно тамъ бѣ самичѣкъ. А
ладія-та бѣ вече въ срѣдѣ море-то, обу-

реваема отъ вѣлни-тѣ; защото вѣтрѣ-тѣ бѣ
25 противенъ. А въ четвъртѣ-тѣ стражъ на

нощь-тѣ Иисусъ отидѣ каждѣ тѣхъ, и вър-
26 вѣше по море-то. И като го видѣхъ уче-

ници-тѣ че върви по море-то, смутихъ ся
и думахъ че е вѣда, и отъ страхъ извы-

27 кахъ. Тозъ часъ Иисусъ имъ проговори и
каза: Дързайте; азъ съмъ; не бойте ся.

28 Отговори Петръ и рече му: Господи, ако

е Гл. 9; 56.
Марк. 6; 54,

и Марк. 6; 53.
Лук. 9; 12.
Іоан. 6; 5.

з Гл. 15; 56.

и Марк. 6; 46.

и Іоан. 6; 16.

к Іов. 9; 8.